

№

161

РЕШЕНИЕ

17.07.2020г.

град Кюстендил

В ИМЕТО НА НАРОДА

Кюстендилският административен съд

на петнадесети юли

две хиляди и двадесета година

в открито съдебно заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВАН ДЕМИРЕВСКИ

ЧЛЕНОВЕ: 1.МИЛЕНА АЛЕКСОВА-СТОИЛОВА

2.АСЯ СТОИМЕНОВА

при участието на секретаря Лидия Стоилова

и в присъствие на прокурор Йордан Георгиев от КОП

като разгледа докладваното от съдия Алексова-Стоилова

административно дело № 119 по описа на съда за 2020г.

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.185 и сл. от АПК.

Йордан Георгиев като прокурор при Окръжна Прокуратура – Кюстендил протестира разпоредбите на чл.19, чл.20, чл.29, ал.2 и чл.37д, ал.2 от Наредба за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Сапарева баня, приети с решение №26 по Протокол №15/07.12.2012г. на ОбС – Сапарева баня. Релевира основанието за оспорване по чл.146, т.4 във вр. с чл.196 от АПК. Нарушението на закона поради неправилното му прилагане свързва с противоречие с норми от по-висок ранг в ЗМДТ. Моли за отмяна на оспорените тестове от Наредбата и присъждане на деловодни разноски.

В с.з. прокурорът от Окръжна прокуратура - Кюстендил поддържа протеста. Сочи, че при издаване на подзаконовия нормативен акт ОбС – Сапарева баня е длъжен да се съобрази с акт от по-висока степен, което не е направено, поради което на основание чл.193 от АПК моли оспорените текстове от Наредбата да се обявят за нищожни. Претендира деловодни разноски.

В писмено становище към заявление от 13.07.2020г. адв.Десислава Василева Иванова-Стоянова като пълномощник на ответния ОбС – Сапарева баня намира протеста за неоснователен и моли за неговото отхвърляне.

По реда на чл.188 във вр. с чл.181, ал.1 и ал.2 от АПК съдът е съобщил оспорването в ДВ, бр.48/26.05.2020г.

Кюстендилският административен съд, след запознаване с протеста и приложените по делото писмени доказателствени средства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическата обстановка по спора:

Наредбата за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Сапарева баня е приета въз основа на ДЗ вх.№П-2154/22.11.2012г. на общински съветник от ОбС – Сапарева баня. Към ДЗ са приложени мотиви за приемане на Наредбата. Проектът за Наредба с мотивите е публикуван на официалния интернет сайт на общината на 22.11.2012г. ДЗ е включена като т.27 от дневния ред на заседанието на ОбС от 07.12.2012г. Наредбата е приета с решение №26 по Протокол №15/07.12.2012г. с гласовете на всички 13 общински съветници на основание чл.21, ал.1, т.7 и ал.2 и чл.27, ал.4 и ал.5 от ЗМСМА и чл.9 от ЗМДТ. Приетият текст на Наредбата е публикуван на официалния интернет сайт на общината на 21.12.2012г.

С решение №530 по Протокол №45/31.01.2019г. на основание чл.21, ал.2 във вр. с ал.1, т.7 и чл.27, ал.4 и ал.5 от ЗМСМА, чл.79 от АПК, чл.26 и чл.28 от ЗНА и §40 от ПЗР към ЗИД на ЗКПО ОбС е приел Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на общината, като с §2 е създал нова ал.2 на чл.19 със следното съдържание: „Общински съвет Сапарева баня определя данък сгради за жилищни имоти, разположени на територията на гр.Сапарева баня, които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма от 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот“. С последващо решение №616 по Протокол №50/30.05.2019г. на основание чл.21, ал.2 във вр. с ал.1, т.7 и т.23 във вр. с

чл.27, ал.4 и ал.5 от ЗМСМА, чл.79 от АПК, чл.26 и чл.28 от ЗНА и Решение №4/09.04.2019г. на Конституционния съд на Република България /обн. ДВ, бр.32/16.04.2019г. ОбС е изменил Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на общината, като с §1 е отменил ал.2 на чл.19, а с §2 на основание чл.60, ал.1 от АПК е допуснал предварително изпълнение на решението заради защита на важен обществен интерес - правата и законните интереси на гражданите на общината и собствениците на недвижимите имоти на територията на града /вж. 58-60/.

Горната фактическа обстановка се установява и доказва от посочените писмени доказателствени средства.

С оглед така установената фактическа обстановка протестът на прокурора е допустим. Нормата на чл.186, ал.2 от АПК определя прокурорът измежду лицата с право на оспорване на подзаконовите нормативни актове. Наредбата е подзаконов нормативен акт, който съдържа административноправни норми, относими за неопределен и неограничен брой адресати с многократно правно действие, съгласно легалната дефиниция на чл.75, ал.1 от АПК. Посочените характеристики определят Наредбата като нормативен административен акт. Съгласно чл.187, ал.1 от АПК правото на оспорване е безсрочно. Съдът притежава териториална и материална компетентност за постановяване на валиден съдебен акт по см. на чл.191, ал.2 във вр. с чл.133, ал.1 от АПК.

Разгледан по същество, протестът е частично основателен. Съображенията за това са следните:

На основание чл.168, ал.1 във вр. с чл.196 от АПК съдът дължи служебната проверка за законосъобразност на оспорените текстове от Наредбата на основанията по чл.146 от АПК.

Нормата на чл.1, ал.2 от ЗМДТ съдържа правомощие на ОбС да определя с Наредба размера на местните данъци при условията, по реда и в границите, определени в закона, а тази по чл.9 от ЗМДТ дава правомощие на ОбС да определя и администрира местните такси и цени на услуги. Едноименната Наредба на ОбС – Сапарева баня е издадена по делегация от посочените законови норми. Следователно, оспорените текстове са издадени от компетентен орган.

Спазена е формата на Наредбата. Строежът ѝ отговаря на изискванията на Глава трета /чл.24 – 35/ от Указ №883/24.04.1974г. за прилагане на ЗНА във вр. с §7 от ПЗР на ЗНА, а тестовите на разпоредбите ѝ - на изискванията за тяхното формулиране в Глава четвърта /чл.36 - 41/ от Указа.

Спазени са процесуалните правила на чл.27, ал.2 и ал.3 от ЗМСМА за кворум, мнозинство и явно гласуване. Вносителят на проекта е измежду оправомощените лица по чл.56, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на ОбС, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация. Вносителят е спазил правилото на чл.28, ал.2 от ЗНА /ред. ДВ, бр.46/2007г./ за изготвяне на мотиви към проекта с посоченото законово съдържание. Проектът за Наредба е публикуван на интернет сайта на общината и е дадена възможност за становища за заинтересованите лица в срока по чл.26, ал.2 от ЗНА /в посочената редакция/. Приетата Наредба е публикувана на посочения сайт на общината, поради което са изпълнени и изискванията на чл.78, ал.3 от АПК и чл.37, ал.3 от ЗНА. Публикувани са и последващите изменения на чл.19 от Наредбата, приети с решения №530/31.01.2019г. и №616/30.05.2019г. С решението на ОбС от 30.05.2019г. редакцията на чл.19, ал.1 от Наредбата съответства на чл.22 от ЗМДТ в редакцията, обн. ДВ, бр.98/2011г.

По материалната законосъобразност на оспорените разпоредби от Наредбата съдът намира следното:

Относно чл.19 от Наредбата:

Разпоредбата се намира в Глава втора „Местни данъци“, Раздел I „Данък върху недвижимите имоти“.

Редакцията на чл.19 от Наредбата след отмяната на ал.2 с решение №616 по Протокол №50/30.05.2019г. съдържа само ал.1 със следното съдържание: „Общинският съвет гр.Сапарева баня определя данък сгради в размера 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот“. Същата е съобразена с настъпилите изменения в чл.22 от ЗМДТ в следствие обявената противоконституционност на законовата норма с решение №4/09.04.2019г. на

Конституционния съд по к.д.№15/2018г., обн. ДВ, бр.32/16.04.2019г., при което положение съгласно решение №22/31.10.1995г. на Конституционния съд по к.д.№25/1995г. законната норма възстановяване действието си в редакцията преди отмяната или изменението от влизане в сила на решението на съда. Според правилото на чл.151, ал.2 от Конституцията на Република България, решението на Конституционния съд влиза в сила 3 дни след обнародването, като обявения за противоконституционен акт не се прилага от деня на влизане в сила на решението на съда. Т.е., считано от 20.04.2019г. нормата на чл.22 от ЗМДТ се прилага в редакцията, обнародвана в ДВ, бр.98/2010г. Разпоредбата гласи следното: „Общинският съвет определя с наредбата по чл.1, ал.2 размера на данъка в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот“.

Изводът от изложеното е, че действащата редакция на чл.19, ал.1 от общинската Наредба съответства на действащата норма на чл.22 от ЗМДТ, поради което не е налице претендираната незаконосъобразност в протеста на прокурора.

Относно чл.20 от Наредбата:

Разпоредбата се намира в Глава втора „Местни данъци“, Раздел I „Данък върху недвижимите имоти“.

Разпоредбата има средната редакция: „На предплатилите в първия срок за цялата година се прави отстъпка с 5 на сто.“

Относимата законова регламентация е в чл.28, ал.1 и ал.2 от ЗМДТ. В ал.1 е уреден реда за заплащане на данъка върху недвижимите имоти на две вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. В ал.2 е въведено облекчение за заплащане на данъка с отстъпка от 5 на сто на предплатилите до 30 април за цялата година.

Сравнителният анализ на общинската и законната норми води до извод за пълна неяснота по отношение нормата от Наредбата на ОбС. По начин на законодателна редакция последната се отнася за уредба, свързана с тази по чл.28, ал.2 от ЗМДТ, но липсата на посочен срок я прави неясна и объркваща за правните субекти. Посоченият в чл.20 от Наредбата срок е регламентиран като първи без да е диференциран времево, а ако бъде отнесен към срока по чл.28, ал.1 от ЗМДТ /до 30 юни/, би противоречал на относимия за правната регламентация такъв „до 30 април“ по чл.28, ал.2 от ЗМДТ. Нормата в Наредбата не съответства на приложимото законово правило и създава привидност на признати права.

Нарушено е правилото по чл.15, ал.1 от ЗНА. Разпоредбата от Наредбата е незаконосъобразна като несъответстваща на нормативен акт от по-висока степен.

Относно чл.29, ал.2 от Наредбата:

Разпоредбата се намира в Глава втора „Местни данъци“, Раздел четвърти „Данък върху превозните средства“.

С разпоредбата от Наредбата се определя размера на данъка за ремаркетата на леки автомобили /товарно и къмпинг ремарке/ в абсолютни суми от 10лв. и 20лв.

Законовото правило на чл.55, ал.2 от ЗМДТ обаче дава право на ОбС да определи с Наредбата в посочените ценови граници не само данъка за ремаркета на леките автомобили, но и този на товарните с техническа допустима максимална маса не повече от 3.5 тона. Следователно, Наредбата има по-ограничено приложно поле от закона и по този начин остава неуреден въпроса за размера на данъка за ремаркетата на посочения вид товарни автомобили по идентичен начин, както е уреден въпроса за размера на данъка за ремаркетата на леките автомобили. Регламентацията по чл.55, ал.2 от ЗМДТ задължава ОбС да определи еднакви суми за размер на данъка за ремаркетата на посочените видове ППС, което не е налице в случая.

Чл.29, ал.2 от Наредбата противоречи на правилото по чл.15, ал.1 от ЗНА. ОбС следва да преуреди обществените отношения досежно дължимия данък за ремаркетата на посочените видове ППС чрез създаване на нова уредба, съответстваща на законното правило.

Относно чл.37д, ал.2 от Наредбата:

Разпоредбата се намира в Глава втора „Местни данъци“, Раздел седми „Данък върху таксиметров превоз“.

Данъкът се дължи за извършване на дейност по таксиметров превоз на пътници. Нормата на чл.37б, ал.1 от Наредбата въвежда годишен размер на данъка от 300лв., дължим от данъчно задължените лица за всеки автомобил с разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници. В нормата на чл.37д, ал.1 от Наредбата се въвежда формула за изчисляване

на данъка когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, а в процесната чл.37д, ал.2 от Наредбата е въведено правилото, че при прекратено действие на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници през течение на годината от платения годишен данък се възстановява недължимо внесената част по формула. Тази формула е различна от формулата за изчисляване на данъка по чл.37д, ал.1 от Наредбата. Сумата на възстановения данък представлява частно от две величини. Първата е произведението на платения годишен данък за текущата година и броя на месеците от годината, следващи месеца на прекратяване на разрешението. Втората величина е числото 12.

Законовото правило на чл.61ч, ал.2 от ЗМДТ въвежда идентична хипотеза за възстановяване на недължимо внесената част от данъка при прекратено действие на разрешението за извършване на таксиметров превоз през течение на годината, но по съвсем различна формула. Дължимата сума отново е част от две величини. Първата обаче е произведение от платения годишен данък за срока, за който е издадено разрешението и оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението, следващи месеца на прекратяване на разрешението. Втората величина е броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъка.

Сравнителният анализ на формулите по Наредбата и ЗМДТ налага извод за различна база при изчисляване на данъка за възстановяване по отношение броя на календарните месеци и връзката им с платения данък. Регламентацията в Наредбата противоречи на законната такава. ОбС няма предоставена делегация да уреди по различен начин посочените обществени отношения. Законната норма е императивна, изчерпателна и не търпи отклонения.

Оспорената норма от Наредбата нарушава общото правило на чл.15, ал.1 от ЗНА.

На основание чл.193, ал.1, пр.2 от АПК, съдът ще отмени разпоредбите на чл.20, чл.29, ал.2 и чл.37д, ал.2 от Наредбата като незаконосъобразни. На основание чл.193, ал.1, пр.последно от АПК съдът ще отхвърли оспорването срещу разпоредбата на чл.19 от Наредбата като неоснователно.

На основание чл.143, ал.1 във вр. с чл.196 от АПК ОбС – Сапарева баня дължи на ОП - Кюстендил деловодни разноски в размер на 20лв. такса за съобщаване на оспорването чрез обявление в ДВ.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпоредбите на чл.20, чл.29, ал.2 и чл.37д, ал.2 от Наредба за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Сапарева баня, приети с решение №26 по Протокол №15/07.12.2012г. на ОбС – Сапарева баня.

ОТХВЪРЛЯ оспорването в протеста на прокурора от Окръжна прокуратура – Кюстендил срещу разпоредбата на чл.19 от посочената по-горе Наредба в настоящата редакция, приета с решение №616 по Протокол №50/30.05.2019г. на ОбС – Сапарева баня.

ОСЪЖДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – САПАРЕВА БАНЯ да заплати на ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА - КЮСТЕНДИЛ 20лв. /двадесет лева/ деловодни разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване и протестиране от страните пред ВАС в 14-дневен срок от получаване на съобщенията за изготвянето му.

Решението да се съобщи на страните.

В случай на неподаване на касационна жалба или протест или ако те са отхвърлени от ВАС, на основание чл.194 от АПК решението да се обнародва по начина на обнародване на Наредбата.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

ЧЛЕНОВЕ: 2.

ВЕРНО

Акт. осп. протест

2019.05.29+2019.05.29
17.04.2020г.